

han, at med § 4 kunde man ikke tage Loven, medens den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Müller) ikke havde Saameget imod § 4. Hvad nu selve § 4 angaaer, da finder jeg aldeles ingen Betænkelse ved den. At gaae ud fra saadanne Suppositioner og Forudsætninger, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Alberti) gjorde, at Assessorerne skulde træde sammen, og at dette skulde skee paa en næsten tumultuarisk Maade, om jeg saa maa sige, idet det siffigste Hoved vilde bemægtige sig Discussionen og saa at sige ene saae Indflydelse paa Dommen, kan jeg ikke tænke mig, hvor dannede Mænd komme sammen; det maa gaae efter en vis Regel, og hvilke Regler er det da naturligere at følge end dem, som bestandigt have været de gjældende. I Høiesteret er der en vis Ordren med Hensyn til Boteringen, nemlig at den yngste Assessor først begynder at votere. Med Hensyn til denne Paragraph finder jeg saaledes heller ikke den ringeste Tvivl.

Hvad der imidlertid er det Væsentligste, det er, at her foreligger der aldeles intet andet, end hvad det høitærede Thing vedtog ved Sagens 3die Behandling. Det høitærede Thing vedtog nemlig da, at, enten skulde Præmisserne meddeles skriftligt, eller ogsaa skulde der offentlig voteres, og saa blev der givet Justitsministeren en Bemyndigelse til at ordne Sagen paa den Maade, han maatte ansee for passende. Men nu er den Maade, hvorpaa Sagen her er foreslaet ordnet, netop den, jeg havde tænkt mig, og det er tildeels tilfældigt, at det andet Thing er fremkommet med dette Forslag. Det forekommer mig derfor, at der maa være saameget mindre Betænkelse ved at antage Loven, saaledes som den er kommen fra det andet Thing. Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Müller) yttrede, at han havde Endeel imod den tidligere Affattelse, fordi han ikke kunde indsee, hvorledes de forskjellige Bestemmelser i Høiesterets Instrux kunde bringes i Harmonie med Loven. Det er en Selvsølge, at det er Justitsministerens Sag at forandle det Fornødne i saa Henseende, og, naar Justitsministeren af dette høitærede Thing og af det andet Thing havde den fornødne Be-

myndigelse i saa Henseende, maatte han naturligtviis paa den Maade, som var nødvendig, nemlig efterat have forelagt Sagen i Statsraadet, bevirke de fornødne Forandringer i saa Henseende. Selv om altfaa Loven var bleven affattet paa den tidligere Maade, vilde der ikke være mødt nogen Banffelighed i saa Henseende. Resultatet er altfaa, at jeg aldeles ikke finder nogen Betænkelse ved Loven, saaledes som den nu er affattet, og, saafremt det ærede Thing ønsker, at Loven skal komme ud i denne Session, og ikke udsættes maafsee i en ubestemt Fremtid, vil jeg tilraade Thinget at vedtage Loven, som den nu foreligger, og altfaa forkaste de stillede Vndringsforslag.

Alberti: Det kan naturligtviis ikke andet end glæde mig, at den ærede Justitsminister nu er bleven en saa ivrig Ven af den Reform, som det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at fremme. Da vi begyndte Forhandlingen om denne Sag her i Thinget, var han jo meget stærkt imod den, og han var jo, saa at sige, en af dens ganske enkelte Modstandere. At han nu søger, af al Magt, at faae denne Lov ud, skal jeg ikke have Noget imod, dersom jeg ellers kunde anerkjende Berettigelsen til at paastaae, at, naar Loven nu ikke kom ud, saa vilde den være fortabt Justitsministeren: Det har jeg ikke sagt!). Det er vistnok et meget kraftigt Vaaben at sige: Nu er Rigsdagen tilende, og, kommer saa denne Lov ikke ud, saa er dette Arbejde spildt. Men deraf følger jo ikke, at dette er noget sandt Vaaben, at det er et Vaaben, der er berettiget til at afgjøre Sagens virkelige Udfald. Dersom denne Lov var saa nødvendig, hvorfor ere da den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage) og hans Medforslagsstillere ikke komne med den før? Blev den absolut fornøden i December Maaned s. A.? Kunde den ikke ligesaa godt have været indbragt den første Dag, den ærede Rigsdagsmand mødte her i Salen? Det er jo ikke først fra dette Dieblik af, at den ærede Rigsdagsmand er optraadt som Theoretiker med Hensyn til vor Retsreform. Alt, hvad han har sagt om denne Lov, baade tidligere i dette Thing og idag, har han vidst for flere Aar tilbage, og deri søger